

You are obligated to give him, etc.

חייב אתה ליתן לו כולי –

OVERVIEW

טובה ומוכר and he was צא תן לו בי"ד told the thief, גניבה, ruled that if after the גזלן (for being מוכר and a גזלן), and a גזלן there is no חיוב ד' וה' since he now becomes a גזלן, פטור from פטור. However if the בי"ד merely told him ליתן לו, and then he was חיוב ד' וה' he is חיוב ד' וה', for ליתן לו is not the conclusive פסק דין.¹ Our גמרא reconciles our גמרא with another seemingly contradictory תוספות.

משמע דחייב אתה ליתן לו לא הוי גמר דין עד שיאמר צא תן לו² -

It seems from רבא that צא בי"ד states חיוב ד' וה' is not a final ruling, until צא תן לו –

anticipates a difficulty:

והא דאמר בפרק קמא דסנהדרין (דף ו,ב ושם דיבור המתחיל נגמר) נגמר הדין אי אתה רשאי לבצוע³ -

And regarding this which the ברייתא stated in the first פרק of סנהדרין, 'once the ruling was concluded, one is not permitted to 'break' (i.e. compromise)' -

ומפרש היכי דמי גמר דין פלוני אתה זכאי פלוני אתה חייב⁴ -

And רב דיינים explained, what is considered גמר דין; when the רב יהודה אמר רב say, 'you, so and so, are innocent; you, so and so, are guilty' it appears from that גמרא that the גמר דין is by (only) by ליתן לו and not (only) by צא תן לו.⁵ responds:

אף על גב דלא הוי גמר דין ממש כיון שקרוב הדין לגמור אסור להטעות את הזכאי⁶ -

Even though that גמר דין (until they say ליתן לו), nevertheless since the ruling is near to being concluded, it is forbidden to mislead the innocent one.

[ועיין תוספות בבא מציעא יז,א דיבור המתחיל חייב]:

¹ Since it is not the גמר דין therefore if the גנב did not return the animal then, but rather was מוכר and טובה, he is still not considered a גזלן and is חיוב for the מכירה.

² See 'Overview' and footnote # 1.

³ Before the conclusion of the די"ת the דיינים can suggest a ביצוע (a compromise) to which both parties agree; however once the verdict was arrived at, בי"ד must carry out the verdict and may not suggest a compromise.

⁴ There (ד"ה נגמר) interprets it there as translated here. תוספות there (ד"ה נגמר) interprets it to mean that the דיינים were ready to say פלוני אתה חייב וכו', but not that they already said it. At this point they cannot suggest to the litigants to make a compromise, since they already know the ruling. תוספות there explains that according to רש"י after the דיינים said פלוני אתה חייב וכו', they cannot tell the litigants let us consider a פשרה, for perhaps we erred in our judgement.

⁵ See 'Thinking it over'.

⁶ By suggesting to make a compromise at this point, where they already indicated which way the final ruling will be (פלוני אתה חייב פלוני אתה זכאי), this puts undue pressure on the זכאי who is concerned that perhaps the דיינים will change their view (which most probably they would not), and will cause him to relinquish the gains he achieved at the די"ת.

SUMMARY

The actual גמר דין is צא תן לו (not חייב אתה ליתן לו), nevertheless once בי"ד stated פלוני איש פלוני, no compromise may be introduced.

THINKING IT OVER

Can we differentiate⁷ between חייב אתה ליתן לו (which is not גמר דין), and איש פלוני איש פלוני⁸ (which may be considered גמר דין)?

⁷ See footnote # 5.

⁸ See # 9. אוצר מפרשי התלמוד